

[Alsing Andersen.]

af den Minoritet i Partiet, som er gaaet i Kommunisternes Tjeneste. Men se, naar noget saadant kan hænde disse tre Socialdemokrater, saa er der ingen Grænser for de Overgreb, man kan vente sig i Folkedemokratiets Navn. Og saa er det for øvrigt, vil jeg sige, ganske ligegyldigt for Bedømmelsen af saadanne Handlinger, om de udøves af et Flertal eller af et Mindretal, af Nazister eller af Kommuniste eller af andre.

Herhjemme har Kommunisterne søgt at forklare Udviklingen i Tjekkosllovakiet som noget forholdsvis uskyldigt og naturligt. Jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til et lille Citat; jeg lover, at det skal blive det korteste Citat, som nogen Sinde er blevet anvendt fra denne Talerstol. Den paagældende danske Kommunist forklarede, at Udviklingen ganske simpelt var en Følge af, af Kommunisterne i Tjekkosllovakiet var saa „Helvedes stærke“. Det var det ærede Medlem af dette høje Ting, Fru Alvilda Larsen, der gav Udtryk for sin Begejstring paa denne yndefulde Maade, hvorefter hun over for Intervieweren bekræftede, at hun som ægte Kommunist — læg Mærke til det: som ægte Kommunist — maatte ønske, at der ogsaa kunde blive tjekkiske Tilstande i Danmark. Vi Socialdemokrater har aldrig tvivlet om, at Kommunisterne i Længden ikke kunde holde ud at gaa med den nationale og demokratiske Maske, som de anlagde for nogle Aar siden; Naturen vilde en Dag gaa over Optugtelsen. Nu er det sket. For os, der har oplevet Kommunisternes halsbrækkende Manøvrer og Jongleren med Begreberne igennem 30 Aar, er det ingen Overraskelse; vi kender Melodien, selv om man har prøvet paa at modernisere Teksten.

Lad os da et Øjeblik se paa, hvad det er, de danske Kommunisters kominforme Begejstring gælder med Henblik paa de tjekkiske Tilstande, som man ønsker indført her i Landet. Det betyder Ensretning af det politiske Liv, Undertrykkelse af enhver Opposition, endda i en saadan Grad, at kun de Rigsdagsmænd, der giver skriftlig Loyalitetserklæring over for Regeringen, faar Lov til at beholde deres Mandater i Rigsdagen. Tænk, om man vilde byde Kommunisterne i det danske Folketing noget lignende! Hvilket Martyrium vilde vi ikke høre om, hvilken Forargelse vilde de ikke proklamere — og med Rette! Men heldigvis for de danske Kommuniste har vi her i Landet kun ganske almindeligt Demokrati og ikke noget Folkedemokrati! Endvidere vil saadanne Tilstande medføre, at Presse-

friheden er afskaffet med den enkle Forklaring, vi har hørt, at man ikke har Raad til Pressefrihed. Redaktører og Journalister, der ikke vil skrive, som Regeringen ønsker det, jages bort. Radioen er ensrettet og lukket for alle, der ikke vil rose Regeringen. Poliiti og væbnet Milits hjælper selvbestaltede Aktionskomiteer med at rense ud over alt i Fabrikker, Fagforeninger, Universiteter, Skoler, Sportsforeninger, Teatre, politiske Partier, ja, altsaa endog i Rigsdag og Regering. En lignende Udvikling er nu ved at fuldføres i Ungarn, saa der forestaar endnu nogle festlige Stunder paa Kommunistbladets Redaktion.

Ja, det er altsaa dette, de danske Kommuniste giver begejstret Tilslutning og ønsker at kopiere her i Danmark. Heroverfor ønsker jeg paa den socialdemokratiske Rigsdagsgruppes Vegne at sætte vor harmfulde Protest over, at et Parti, der selv nyder godt af det danske Demokratis Frihedsgoder, tillader sig at juble over, at en Filial af Kominform gennem brutal Magtpolitik søndertramper et andet Folks demokratiske Frihed. Ved denne Holdning har de danske Kommuniste altsaa selv tydeligt givet sig til Kende som en Diktaturkolonne, der er rede til, hvis de skulde faa en Chance, paa samme Maade at udradere det danske Folks Frihed. Naar man derudover husker, hvad den højtærede Udenrigsminister ogsaa mindede om, hvorledes det kommunistiske Parti her i Landet for kort Tid siden, trods kategorisk Dementi fra Regeringens Medlemmer, optraadte som Leverandør til Moskva Radio af fuldkommen taabelige, men derfor ikke mindre skadelige Røverhistorier om hemmelige Aftaler mellem Danmark og England, saa har man et fuldgyldigt Billede af, hvordan en Filial af Kominform ser ud.

Over for hele denne Tendens skal der ikke være nogen Tvivl om, hvor det danske Socialdemokrati staar. Vor hidtidige Holdning gør ingen lang Forklaring nødvendig. Nogen Form for Kompromis mellem Kommunisterne og os er ikke mulig. Ikke nok saa behændig en Svindel med Ord som Demokrati og Socialisme skal faa Lov til at forvirre Begreberne her i Landet. Vi bekender ganske aabent, at vi baade i vor socialistiske og vor demokratiske Opfattelse føler os som et Led af vesteuropæisk Demokrati og vesteuropæisk Kultur. Paa dette demokratiske Grundlag og med urokkeligt demokratiske Midler agter vi at føre Kampen for vore politiske og sociale Maal, og vi vil forsvare dette Demokrati, vi vil forsvare dette Kulturgrundlag mod alle An-